

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย ในครั้งนี้ โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 2 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาระดับอิทธิพลของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

จากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกบริษัทจีนที่มาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย ทั้งที่เป็นเจ้าของกิจการทั้งหมดหรือเข้าไปร่วมทุน (ลักษณะหุ้นส่วนจดทะเบียน) โดยออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ จำนวน 119 บริษัท ในเขตพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อใช้สำหรับในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลข้อมูลสำหรับสถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวนค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 รูปแบบของการลงทุน

รูปแบบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนเอง คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาคือ ร่วมลงทุนร้อยละ 25.0 และเป็นการขยายสาขาจากบริษัทแม่ ร้อยละ 18.5 ตามลำดับ

5.1.2 ปริมาณเงินลงทุนเริ่มต้นในประเทศไทยโดยประมาณ

ปริมาณเงินทุนเริ่มต้นในประเทศไทยโดยประมาณ พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นขนาดการลงทุนต่ำกว่า 1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาคือ ขนาดการลงทุนระหว่าง 1,000,000 – 10,000,000 บาท ร้อยละ 32.6 ขนาดการลงทุนระหว่าง 10,000,001 – 50,000,000 บาท ร้อยละ 22.8 และสูงกว่า 50,000,000 บาท ร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

5.1.3 ปริมาณเงินทุนในประเทศไทยปัจจุบันโดยประมาณ

ปริมาณเงินทุนในประเทศไทยปัจจุบันโดยประมาณ พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นขนาดการลงทุนระหว่าง 1,000,000 – 10,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมาคือ ขนาดการลงทุนต่ำกว่า 1,000,000 บาท ร้อยละ 23.9 ขนาดการลงทุนระหว่าง 10,000,001 – 50,000,000 บาท ร้อยละ 19.6 และสูงกว่า 50,000,000 บาท ร้อยละ 14.1 ตามลำดับ

5.1.4 ระยะเวลาดำเนินการในประเทศไทย

ระยะเวลาดำเนินการในประเทศไทย พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีระยะเวลาดำเนินการในประเทศไทย 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมาคือ มีระยะเวลาดำเนินการในประเทศไทยระหว่าง 4 – 5 ปี ร้อยละ 20.7 ระยะเวลาดำเนินการในประเทศไทยไม่เกิน 2 ปี ร้อยละ 12.0 และระยะเวลาดำเนินการในประเทศไทยระหว่าง 3 – 4 ปี ร้อยละ 7.6 ตามลำดับ

5.1.5 สถานที่ตั้งโรงงาน

สถานที่ตั้งโรงงาน พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ สถานที่ตั้งโรงงานกระจายอยู่ในจังหวัดอื่นๆ (ระยอง, นครปฐม, นนทบุรี, ปทุมธานี, อุทัยฯ, ชุมพร และ นครราชสีมา) ร้อยละ 21.8 สถานที่ตั้งโรงงานอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 17.4 และสถานที่ตั้งโรงงานอยู่ในจังหวัดสมุทรสาคร ร้อยละ 14.1 ตามลำดับ

5.1.6 สถานที่ตั้งโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

สถานที่ตั้งโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่สถานที่ตั้งโรงงานไม่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 95.7 รองลงมาคือ สถานที่ตั้งโรงงานอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม ร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

5.1.7 ลักษณะผลิตภัณฑ์ของบริษัท

ลักษณะผลิตภัณฑ์ พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ทอผ้า คิดเป็นร้อยละ 23.0 รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า

ร้อยละ 20.9 ผลิตภัณฑ์ฟอก ย้อม และตกแต่งสิ่งทอ ร้อยละ 11.2 ผลิตภัณฑ์ปั่นด้ายและผลิตภัณฑ์
ย้อมเส้นด้าย ร้อยละ 8.7 ผลิตภัณฑ์เส้นใย ร้อยละ 7.7 ผลิตภัณฑ์พิมพ์ผ้า ร้อยละ 4.6 ผลิตภัณฑ์อื่นๆ
(ผลิตชิ้นส่วนชุดชั้นใน, koshibo, cotton spinning) ร้อยละ 2.6 และผลิตภัณฑ์ผ้าไม่ทอ ร้อยละ 1.0
ตามลำดับ

5.1.8 ลักษณะประเภทธุรกิจ

ลักษณะประเภทธุรกิจ พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของ
ประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นการผลิตให้ลูกค้าภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 28.4
รองลงมาคือ ผลิตพร้อมเป็นผู้ค้าส่ง (Wholesaler) ร้อยละ 26.4 ผลิตให้ลูกค้าต่างประเทศ (Exporter)
ร้อยละ 25.0 ผลิตพร้อมเป็นผู้ค้าส่งและปลีก ร้อยละ 16.2 และผลิตพร้อมเป็นผู้ค้าปลีก (Retailer)
ร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

5.1.9 รูปแบบการบริหารงาน

รูปแบบการบริหารงาน พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของ
ประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรูปแบบการบริหารงานดำเนินงานเอง คิดเป็นร้อยละ 78.3
รองลงมาคือ บริหารงานตามนโยบายจากบริษัทแม่ในต่างประเทศ ร้อยละ 21.7 ตามลำดับ

5.1.10 รูปแบบการทำตลาด

รูปแบบการทำตลาด พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของ
ประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่เลือกส่งพนักงานจากประเทศจีนมาทำตลาดเอง คิดเป็นร้อยละ
48.9 รองลงมาคือ บริษัทจ้างบริษัทในประเทศไทยทำ ร้อยละ 40.2 และอื่นๆ ร้อยละ 10.9 ตามลำดับ

5.1.11 ลักษณะการได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ลักษณะการได้รับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
เครื่องนุ่งห่มของประเทศไทยที่เป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่ได้ขอหรือไม่ได้รับ BOI คิดเป็นร้อยละ
79.3 รองลงมาคือ บริษัทได้รับ BOI ร้อยละ 20.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.1 จำนวนร้อยละของข้อมูลทั่วไปในการดำเนินงาน

รูปแบบการลงทุน	การลงทุนเอง	56.5%
ปริมาณเงินทุนเริ่มต้นในประเทศไทย โดยประมาณ	ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	34.8%
ปริมาณเงินทุนในประเทศไทยปัจจุบัน โดยประมาณ	1,000,000 – 10,000,000 บาท	42.4%

ตารางที่ 5.1(ต่อ)

ระยะเวลาดำเนินการในประเทศไทย	5 ปีขึ้นไป	59.8%
สถานที่ตั้งโรงงาน	กรุงเทพมหานคร	46.7%
สถานที่ตั้งโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม	ไม่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรม	95.7%
ผลิตภัณฑ์ของบริษัท	ทอผ้า	23.0%
ประเภทธุรกิจ	ผลิตให้ลูกค้าภายในประเทศ	28.4%
รูปแบบการบริหารงาน	บริษัทดำเนินงานเอง	78.3%
รูปแบบการทำการตลาด	ส่งพนักงานจากประเทศจีนมาทำตลาดเอง	48.9%
การได้รับการส่งเสริมการลงทุน	ไม่ได้ขอหรือไม่ได้รับ BOI	79.3%

5.1.12 ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ

1. ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง (Ownership-Specific Advantage)
2. ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง (Internalization

Incentive Advantage)

3. ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง (Location-Specific Advantage)

โดยปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยมากที่สุด คือ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง รองลงมาเป็นความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง และสุดท้ายเป็นความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง

ปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย คือ

1. ปัจจัยย่อยของความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง คือ “วัตถุดิบที่เหมาะสมกับการผลิต” มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยมากที่สุด รองลงมาคือ “เป้าหมายทางการตลาดและกลุ่มลูกค้า” “การปรับเปลี่ยนการผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาด” และ “เทคโนโลยี การติดต่อสื่อสาร การ

ประสานงานทั้งในและต่างประเทศ” ตามลำดับ โดยน้อยที่สุดในปัจจัย “ความได้เปรียบในการสร้างเครื่องหมายการค้าใหม่”

2. ปัจจัยย่อยของความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง คือ “การเป็นเจ้าของการผลิตเอง” มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยมากที่สุด รองลงมาคือ “การทำการตลาดในต่างประเทศด้วยตนเอง” “ความสามารถในการตอบสนองความต้องการลูกค้าในตลาดต่างประเทศ” และ “การกำหนดราคาสินค้ากับตลาดในแต่ละประเทศ” ตามลำดับ โดยน้อยที่สุดในปัจจัย “อาจเป็นเจ้าของแหล่งปัจจัยการผลิตขนาดใหญ่ในต่างประเทศ”

3. ปัจจัยย่อยของความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง คือ “การเป็นแหล่งทรัพยากร (วัตถุดิบ)” และ “การติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงธุรกิจ” มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยมากที่สุด รองลงมาคือ “ระบบการขนส่งเพื่อการกระจายสินค้าในประเทศที่เข้าไปลงทุน” และ “ระบบการขนส่งระหว่างประเทศ” ตามลำดับ โดยน้อยที่สุดในปัจจัย “การสนับสนุนทุนจากต่างประเทศ”

5.1.13 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ความได้เปรียบจากความเป็นเจ้าของมีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความได้เปรียบจากความเป็นเจ้าของไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

สมมติฐานที่ 2 ความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเอง มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่ความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเอง มีอิทธิพลต่อปริมาณการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) นั่นคือ หากกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเองมากขึ้นจะทำให้ปริมาณการลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย

สมมติฐานที่ 3 ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้งไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้งมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนเองส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้งในระดับสูง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่ม

ตัวอย่างที่ขยายสาขาจากบริษัทแม่และร่วมลงทุนซึ่งส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้งในระดับต่ำ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 จากผลการศึกษาข้อมูลของบริษัท พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 92 บริษัท เมื่อจำแนกตามรูปแบบการลงทุน เป็นการลงทุนเองมากที่สุด นั่นคือ นักลงทุนชาวจีนเป็นผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยเองทั้งหมด ทำให้มีอำนาจการบริหารงานอยู่ภายใต้การตัดสินใจของนักลงทุนชาวจีนแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบกำไรขาดทุนด้วยตนเอง ทำให้รูปแบบการบริหารงานส่วนใหญ่เป็นการบริหารงานดำเนินงานเอง และส่วนใหญ่ บริษัทเลือกส่งพนักงานจากประเทศจีนมาทำตลาดเอง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าปริมาณเงินทุนในปัจจุบันโดยประมาณเป็นขนาดการลงทุนระหว่าง 1,000,000 – 10,000,000 บาท มากที่สุด อาจเนื่องมาจากส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ซึ่งเป็นการผลิตให้ลูกค้าภายในประเทศ และลักษณะผลิตภัณฑ์ของบริษัท เป็นผลิตภัณฑ์ทอผ้า และเสื้อผ้า

5.2.2 จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยมากที่สุด คือ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง รองลงมาเป็นความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง และสุดท้ายเป็นความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปุลณภา เหลือวิไล (2549) ที่ได้ศึกษาปัจจัยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติกขนาดเล็ก ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นแรงดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศก็พบว่า ความได้เปรียบจากความเป็นเจ้าของจะมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการลงทุนจากต่างประเทศ รองลงมาเป็นความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเองและความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้งตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่างเป็นความได้เปรียบในปัจจัยนำเข้า (inputs) ที่จะป้อนเข้าสู่กระบวนการผลิต เพื่อให้ได้ปัจจัยนำออก (outputs) ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ปัจจัยนำเข้างดกล่าวมีทั้งส่วนที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของบริษัทนั้นๆ เช่น การเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบที่เหมาะสมต่อการผลิต ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสาร ตลอดจนทักษะในการบริหารองค์กร และอีกส่วนหนึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าที่มาจากสถานะแวดล้อม ภายนอกของบริษัท ไม่ว่าจะเป็น การมีเป้าหมายทางการตลาดและกลุ่มลูกค้า หรือตลาดผู้บริโภค กฎหมายและนโยบายของรัฐบาลทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น จึงทำให้นักลงทุนเห็นความสำคัญของความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่างเป็นลำดับแรก เนื่องจากเป็นมูลเหตุหรือปัจจัย

กำหนดทำให้เกิดการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศนั่นเอง และเมื่อนักลงทุนชาวจีนตระหนักได้ว่าประโยชน์ที่บริษัทได้รับจะมากขึ้นก็ต่อเมื่อกิจการสามารถนำความได้เปรียบต่างๆ ที่ตนมีอยู่ให้เกิดประโยชน์เอง โดยการขยายการประกอบการของตนออกไปในต่างประเทศ นักลงทุนจึงให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเองเป็นลำดับต่อมา โดยเฉพาะการเป็นเจ้าของการผลิตเอง การกำหนดโควตา และการใช้กลยุทธ์ในการกำหนดราคาขายในประเทศต่างๆ ให้แตกต่างกันได้ เป็นต้น และสุดท้ายเมื่อนักลงทุนชาวจีนมีความได้เปรียบ 2 ประการดังกล่าวข้างต้นแล้ว บริษัทจะต้องแสวงหาความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้งโดยความได้เปรียบนี้จะมากขึ้นขึ้นอยู่กับแหล่งทรัพยากร คุณภาพของทรัพยากร ตลอดจนระบบการขนส่งและการสื่อสาร เป็นต้น

ดังนั้นการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยนั้นจะต้องมีความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่างก่อน รองลงมานักลงทุนจะให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตนเอง และสุดท้ายเป็นความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง อย่างไรก็ตามความได้เปรียบทั้งสามด้านที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแต่มีส่วนเกี่ยวพันซึ่งกันและกันและไม่อาจแยกออกจากกันได้

5.2.3 จากผลการทดสอบสมมติฐาน ความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเอง มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเอง มีอิทธิพลต่อปริมาณการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) นั่นคือ หากกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเองมากขึ้นจะทำให้ปริมาณการลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักลงทุนชาวจีนที่มีปริมาณการลงทุนสูง จะเป็นบริษัทขนาดใหญ่ การขยายการประกอบการของตนออกไปในต่างประเทศ จะสามารถลดต้นทุนการทำธุรกรรมต่างๆ สามารถกำหนดราคาสินค้า เป็นเจ้าของการผลิตได้อย่างแท้จริง นั่นคือ ความสามารถของบริษัทที่มีปริมาณการลงทุนสูงในการขยายกิจการออกไปต่างประเทศ ทำให้มีต้นทุนเกี่ยวกับการตลาดอาจลดลง โดยบริษัทที่มีปริมาณการลงทุนสูงจะให้ความสำคัญต่อความสามารถในการเป็นเจ้าของการผลิตเอง ความสามารถในการทำการตลาดต่างประเทศ การกำหนดราคาสินค้ากับตลาดในแต่ละประเทศ ตลอดจนความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีเฉพาะของตน จึงให้ความสำคัญมากกว่านักลงทุนชาวจีนที่มีปริมาณการลงทุนน้อยซึ่งเป็นบริษัทขนาดเล็ก ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดเล็กหรือธุรกิจครอบครัว มีการลงทุนน้อย พื้นที่ในการดำเนินการไม่มาก และการบริหารจัดการเป็นแบบครอบครัว หรือไม่มีระบบการจัดการที่ได้มาตรฐาน จึงให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเองน้อยกว่านักลงทุนชาวจีนที่มีปริมาณการลงทุนสูง อีกทั้งบริษัทข้าม

ชาติ หรือองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ที่ทำการลงทุนระหว่างประเทศมักจะมีความได้เปรียบทางด้านการจัดการ ซึ่งอยู่ในรูปของการมีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า หรือมีความสามารถในการประกอบการเหนือกว่า ความได้เปรียบดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากสาเหตุต่างๆ เช่น ความมีประสิทธิภาพของผู้บริหารชาวต่างประเทศเอง หรือบุคลากรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าทำงานในองค์กรเป็นบุคคลที่มีความสามารถสูง เป็นต้น

5.2.4 จากผลการทดสอบสมมติฐาน ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุนพบว่า ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้งมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนเองส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้งในระดับสูง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ขยายสาขาจากบริษัทแม่และร่วมลงทุนซึ่งส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้งในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักลงทุนชาวจีนที่ลงทุนเองให้ความสำคัญกับประเทศไทยซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากร (วัตถุดิบ) ที่สำคัญ สามารถผลิตวัตถุดิบส่งทอดได้หลายชนิด ตั้งแต่ในระดับต้นน้ำ โดยเฉพาะฝ้าย และไหม และมีแหล่งน้ำมันดิบซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตเส้นใยประดิษฐ์ ตลอดจนโรงงานอยู่ใกล้กับแหล่งวัตถุดิบ ทำให้สามารถนำเอาวัตถุดิบมาป้อนสู่กระบวนการผลิตโดยเสียค่าขนส่งน้อยที่สุด การลงทุนเองนั้นจึงต้องคำนึงถึงการควบคุมวัตถุดิบไม่ว่าจะเป็นแหล่งวัตถุดิบ ปริมาณ และต้นทุน ตลอดจนการติดต่อสื่อสารซึ่งมีส่วนสำคัญต่อนักลงทุน ในขณะที่บริษัทที่ขยายสาขาจากบริษัทแม่และร่วมลงทุน อาจจะมีผู้ดำเนินงานหรือหุ้นส่วนที่เป็นคนไทยจึงสามารถสร้างความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้งได้ จึงให้ความสำคัญน้อยกว่านักลงทุนชาวจีนที่ลงทุนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ มีความจำเป็นต่อประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากระดับการออมภายในประเทศไม่เพียงพอต่อการลงทุนในประเทศทำให้ประเทศกำลังพัฒนามีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศมาลงทุนในประเทศ โดยจากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย คือ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง และความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มีดังนี้

1. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการลงทุนโดยตรงของบริษัทจีน และกระตุ้นการลงทุนเพิ่ม ทั้งนี้จากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ขอหรือไม่ได้รับ BOI ทั้งที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอเป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลที่กระตุ้นให้เกิดการลงทุนในประเทศไทย โดยให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ และยังจัดกิจกรรมส่งเสริมการลงทุน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการลงทุนเพิ่มมากขึ้น บีโอไอ ให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ทั้งในด้านยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรและอื่นๆ เช่น การให้หลักประกัน แก่โครงการลงทุนต่างๆ ที่มีคุณสมบัติตามเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ดังกล่าวแล้ว บีโอไอ ยังให้บริการอย่าง ครบครันเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ แก่ นักลงทุนและผู้สนใจ นับแต่ให้คำแนะนำแก่นักลงทุนในขั้นตอนขอรับการส่งเสริม และ ขอบอนุญาตต่าง ๆ การหา ผู้ร่วมลงทุน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ), 2555 ออนไลน์) ดังนั้นภาครัฐควรมีมาตรการเชิงรุกไปยังต่างประเทศในการชี้ให้เห็นถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจาก BOI เพื่อส่งผลให้เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศให้มากที่สุด อันจะทำให้เกิดการกระตุ้นให้นักลงทุนจีนเข้ามาลงทุนโดยตรง เพื่อเป็นการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย และปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตของประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2. รัฐบาลควรจะมีการส่งเสริมการลงทุนที่จะส่งผลให้การผลิตสินค้าในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีคุณภาพและมีรูปแบบตามความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะเน้นการประชาสัมพันธ์นโยบายการลงทุนในไทย สิ่งจูงใจ หรือการรับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ในเมืองจีนถึง 3 แห่ง เพื่อโฆษณาเชิญชวนให้นักลงทุนชาวจีนได้ทราบ เนื่องด้วยจากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย ด้านความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง (Internalization Incentive Advantage) พบว่า นักลงทุนชาวจีนให้ความสำคัญในประเด็น “การเป็นเจ้าของการผลิตเอง” และ “การทำการตลาดในต่างประเทศด้วยตนเอง” มากที่สุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ไทยกับจีนเป็นพี่น้องกัน เป็นบ้านพี่เมืองน้องที่มีความสัมพันธ์มาช้านาน มีการติดต่อตั้งแต่สมัยสุโขทัย อยุธยา จนถึงธนบุรี และสมัยรัตนโกสินทร์ จึงมีการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงธุรกิจกันมาช้านาน อีกทั้งประเทศไทยเป็นแหล่งทรัพยากร (วัตถุดิบ) โดยเฉพาะภาครัฐที่มุ่งให้มีการสนับสนุนการปลูกฝ้ายภายในประเทศ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตและลดการพึ่งพิงสินค้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ดังนั้นรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการค้ามาคม ตลอดจนพัฒนาระบบโทรคมนาคมให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เนื่องด้วยจากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของ

บริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย ด้านความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง (Location-Specific Advantage) พบว่า นักลงทุนชาวจีนให้ความสำคัญในประเด็น “การเป็นแหล่งทรัพยากร (วัตถุดิบ)” และ “การติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงธุรกิจ” มากที่สุด

4. การส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยภายในประเทศ เป็นอีกมาตรการหนึ่งที่ภาครัฐควรดำเนินการ ถึงแม้ว่าการส่งเสริมการขายภายในประเทศจะจำกัดอยู่เพียงบางผลิตภัณฑ์ก็ตาม แต่หากสามารถทำการประชาสัมพันธ์ศูนย์กลางการจำหน่ายเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และผลิตภัณฑ์สินค้าอื่นๆ ตลอดจนการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุนในการประชาสัมพันธ์จัดจำหน่าย จะเป็นการเพิ่มอีกช่องทางในการรักษาความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการที่ยังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพราะผลการศึกษาลักษณะประเภทธุรกิจ พบว่าเป็นการผลิตให้ลูกค้าภายในประเทศมากที่สุด

5. รัฐควรมีนโยบายการส่งเสริมหรือสนับสนุนโครงการผลิตวัตถุดิบที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติจะทำการสำรวจแหล่งและปริมาณให้แน่ชัด ตลอดจนสนับสนุนการโฆษณาเผยแพร่สินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มส่งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการบุกเบิกตลาดแห่งใหม่ๆ เนื่องด้วยจากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย พบว่า นักลงทุนให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง (Location-Specific Advantage) น้อยที่สุด โดยเฉพาะในประเด็นการลงทุนของภาครัฐและการสนับสนุนทุนจากต่างประเทศ โดยตามแนวความคิดของ Dunning (John Dunning, 1972: 11-12) ความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแหล่งทรัพยากร คุณภาพของทรัพยากร และราคาของทรัพยากรของประเทศนั้น ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และการสื่อสาร ขนาดการเข้าแทรกแซงของรัฐบาลในการผลิต การควบคุมการนำเข้าปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ประเทศมีอยู่ ความแตกต่างของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณี เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับบริษัทหรือผู้ลงทุนเอง

1. บริษัทหรือผู้ลงทุนควรจะศึกษาคุณลักษณะและพฤติกรรมของลูกค้าที่จะซื้อสินค้าและบริการ โดยมีส่วนสำคัญในการสร้างแนวทางในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเพื่อนำไปสู่การยอมรับและรักษากลุ่มลูกค้าไว้ เนื่องจากความต้องการของลูกค้าโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเปลี่ยนแปลงไปมากและมีการตอบสนองอย่างรวดเร็ว เนื่องด้วยจากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย ด้านความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง (Ownership-

Specific Advantage) พบว่า นักลงทุนชาวจีนให้ความสำคัญในประเด็น “วัตถุดิบที่เหมาะสมกับการผลิต” และ “เป้าหมายทางการตลาดและกลุ่มลูกค้า” มากที่สุด

2. บริษัทหรือผู้ลงทุนต้องคำนึงถึงความสามารถในการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในยุคการค้าโลกเสรี จะนำมาซึ่งนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพราะในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อวงจรชีวิตสินค้า กระบวนการผลิต กลยุทธ์การตลาดสินค้าหรือเทคโนโลยีการผลิต ซึ่งผลการศึกษาปัจจัยความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง (Ownership-Specific Advantage) พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในประเด็น เป้าหมายทางการตลาดและกลุ่มลูกค้า วัตถุดิบที่เหมาะสมกับการผลิต ตลอดจนการปรับเปลี่ยนการผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาด แต่ให้ความสำคัญน้อยในประเด็นระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจากปัจจัยความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง (Location-Specific Advantage)

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา การเปรียบเทียบการลงทุนจากจีนในไทย และการลงทุนจากไทยในจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของประเภทกิจการ เงินลงทุน การพัฒนาเทคโนโลยี จะทำให้เกิดแนวทางในการดำเนินธุรกิจที่สามารถวางแผนในเชิงนโยบายด้านการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษานโยบายการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยของรัฐบาล โดยเฉพาะความพึงพอใจของนักลงทุนชาวจีน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนชาวจีนที่สนใจจะเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมนี้ในอนาคต

3. ควรมีการศึกษามาตรการส่งเสริมการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เพื่อพยายามเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย

4. ควรมีการศึกษาข้อตกลงและนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย ตลอดจนข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบหากเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558